Ankenævnet for Forsikring

925/13

Den 9. oktober 2013 blev i sag nr. 84.565:

xxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx xxxxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har Familiens Basisforsikring 2 i GF-Forsikring A/S. Han klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt ansvarsskade (gummisål er under en fest faldet af sko med stilethæle, hvilket har medført skade på gulve).

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for den anmeldte skade på gulvene under henvisning til, at der er tale om en hændelig skade.

Af klagen, som nævnet har modtaget den 10/6 2013, fremgår bl.a.:

> "Den 28/10-2012 var min kone og jeg inviteret til fest hos et vennepar, min kone pudsede sine højhælede sko så de var pæne til festen, og konstaterede herved INGEN skader på skoene.
> Vi ankom til festen, der foregik dels indenfor i huset og dels udenfor i haven ved et bålsted, der var lagt op til at man kunne gå frem og tilbage mellem de 2 steder.
> Alle fik noget alkohol at drikke i løbet af aftenen, dog uden at nogen blev 'pløre-fulde', der blev danset en del indenfor.
> Om morgenen dagen efter, sad alle ved morgen bordet og fik morgenmad, pludselig var der en der lagde mærke til mærker i gulvet, og vi satte os alle ned på gulvet og undersøgte mærkerne, der viste sig at være cylindriske ca 5 mm i diameter og 2-3 mm dybe, et forslag gik ud på at nogen havde et eller andet til at sidde under en sko, vi kigger alle sko efter, og det er her vi opdager at gummisålerne er faldet af min kones sko, det havde hun ikke opdaget. Havde hun været pinligt ædru, havde hun måske opdaget det - men det gjorde hun ikke, med det resultat, at alle gulvene i underetagen har taget skade, de meste er ubehandlede gulve der kan slibes af, men gulvet i køkken / alrum er laminat og næsten nyt, det er en model, der ikke bare kan slibes af, det skal fornyes.

Det er denne skade, som hverken mit eller skadeslidtes selskab vil betale, og det mener jeg absolut ikke kan være rigtigt, vi er begge forsikrede med både indbo og husforsikring. Jeg mener at vi har forvoldt en skade på andres ejendom, og derfor er vi vel erstatningspligtige, også selvom det skete under indflydelse af alkohol.
Hvis ikke forsikringsselskabet vil dække når man har en skade, har man vel ikke noget at bruge et forsikringsselskab til, har man ?"

Heroverfor har selskabet i brev af 25/6 2013 til nævnet bl.a. anført:

"Af skadeanmeldelse fremgår det, at *'under festen dansede … [klagerens hustru] i højhælede sko. På et tidspunkt under festen er sålen på skoene faldet af og under sålen (hvor den sad fast) sidder der et lille jernrør som laver huller i gulvene.'*

Selskabet tilskrev klageren den 9. november 2012 og stillede følgende spørgsmål:
1. Hvornår blev [klagerens hustru] opmærksom på at sålen var faldet af hendes sko?
2. Hvem gjorde hende opmærksom på dette?
3. Var der noget i vejen med sålen inden hun kom til festen?
4. Eller var hun ikke klar over at sålen kunne risikere at falde af?
5. Eller var sålen allerede faldet af inden hun kom til festen?
6. Er det sikkert at de skete skader stammer fra [hendes] sko eller kan der være tale om andre som også kan have forvoldt huller i gulvet?

Ved udateret skrivelse behandlet i selskabet den 27. november 2013 svarede klageren herpå:
Ad. pkt. 1:
Dagen efter om morgenen.

Ad. pkt. 2:
'Ejeren af huset sad ved morgenbordet og snakkede, da hans blik faldt på gulvet. Han rejste sig og kiggede nærmere på gulvet og kunne konstatere, at der var bitte små huller over hele gulvet. Vi snakkede om hvad det kunne være, og en eller anden sagde, at der måske kunne sidde noget under en sko. Alle sko blev kontrolleret. Det var her vi opdagede at sålen var faldet af min kones sko, og røret i hælen passede med hullerne i gulvet. Så blev alle gulvene i stueetagen kontrolleret. Der var skade på alle gulvene.'

Ad. pkt. 3:
'Nej'

Ad. pkt. 4:
'Det var hun ikke klar over'

Ad. pkt. 5:
'Nej'

Ad. pkt. 6:
Se svar under pkt. 2.

Efter modtagelse af klagerens ovennævnte svar på selskabets spørgsmål, retter selskabets sagsbehandler telefonisk henvendelse til klageren for indhentelse af yderligere oplysninger om hændelsen. Det fremgår af sagsbehandlerens sagsnotat af den 29. november 2013, at:

'Talt med fst som fortæller at det ikke var en stor fest (der var 10-12 gæster) men det var en fin fest, og man var ikke blevet bedt om at tage sine sko af.'

Selskabet afviste herefter ved skrivelse af 8. januar 2013, at yde forsikringsdækning med henvisning til, at skaden var hændeligt forvoldt af klagerens hustru.

Den 14. januar 2013 modtager vi en meget kortfattet mail, hvor klageren erklærer sig uenig i selskabets afgørelse af sagen.

Selskabets rekvirerer i den anledning taksator for besigtigelse og undersøgelse. Ved modtagelse af taksators rapport drøftes sagen med selskabets eksterne advokat, hvorefter selskabet ved skrivelse af 20. marts 2013 fastholdt afvisning af skaden.

Det fremgår af selskabets afvisningsskrivelse, at:
'Forsikringstager, … [klagerens hustru] var til fest hos skadelidte på adressen, … i tidsrummet d. 271012 ca. kl. 2100 - d. 281012 ca. kl. 0200. Under festen blev der danset og [klagerens hustru] dansede også. Hun var iført sort støvler med høje hæle. På et ukendt tidspunkt under festen faldt sålen på støvlerne af og et lille jernrør blev derved blotlagt. Støvlerne, der nu var ubeskyttede af hælen, lavede mærker i skadelidtes trægulve...

De trak i pænt tøj og inden de kørte til …, pudsede de begge sko. [klagerens hustru] huskede, at hun rengjorde hendes støvler og under denne rengøring bemærkede hun ikke, at hælene skulle være faldet af. Hun måtte lægge til grund, at støvlerne var intakte inden festen. Hun gik på hendes eget laminatgulv inden de kørte til festen, og der var ingen mærker i deres eget laminatgulv.

Der var tale om en uformel fest, så de gik lidt ud og ind af huset. Der var bål i haven. De fik noget at spise og drikke og hun blev, som mange andre, lidt fuld i løbet af aftenen. På et tidspunkt sank hun lidt i med sine støvler. Hun mente, at hun på dette tidspunkt stod ud i haven ved en kantsten og græs. Det var ved adskillelsen mellem græs og en kantsten. Hun sank lidt i, men tænkte ikke nærmere over dette. Hun huskede, at hun skulle passe på ikke at miste balancen. Hun kiggede ikke efter hendes hæle, om de var blevet beskadiget. De fortsatte festen, hvor hun befandt sig både inde i huset og udenfor. Hun befandt sig under festen i stuen, køkkenet, gangen og i badeværelset. Der er pålagt trægulve i køkken, stue og gang. Der er pålagt klinkegulve i badeværelset. Hun befandt sig ikke på husets 1. sal.

Der blev danset og der var en færden i huset, som man normalt ser ved en alm. fest.

Hun blev ikke på noget tidspunkt anmodet om at tage hendes støvler af. Hun kiggede ikke på hendes hæle under festen, for at kontrollere om de var blevet beskadiget. Hun bemærkede ikke, hvornår støvlerne mistede gummihælene, men hun var ret sikker på, at hælene var på inden de ankom til festen.'

Efter modtagelse af Nævnets henvendelse fastholder selskabet afvisning af erstatningsansvaret, idet vi lægger til grund, at:

- Klagerens hustru forinden festen havde rengjort støvlerne, og under denne rengøring bemærkede hun ikke, at hælene skulle være faldet af.

- Hverken klageren eller festens øvrige deltagere havde bemærket, at gummisålerne/dutterne under hustruens stiletter er faldet af i løbet af aftenen.

- Det forhold at ft synker i græsplænen med stilethælene og efterfølgende ikke tænker nærmere over det, medfører heller ikke i sig selv, at kunden har handlet ansvarspådragende.

- Hverken klagerens hustru eller festen øvrige deltagere er blevet bedt om at tage skoene af.

Selskabet henleder nævnets opmærksomhed på vedlagte kendelser, hvor den seneste kendelse, AK 77.070 blot generelt viser, at det ikke i sig selv er ansvarspådragende at have stilet sko på indenfor. Tilsvarende denne sag henviser nævnet endvidere til, at ingen af gæsterne blev bedt om at tage skoene af. AK 74.113 viser, at heller ikke i det tilfælde, hvor selve stiletten er defekt (som i denne sag) kan det anses for ansvarspådragende for skadevolderen, når skadevolderen ikke vidste, at stiletten var defekt. Tilsvarende er konklusionen i AK 54.805, hvor forsikringstagerens sko i løbet af aftenen 'smuldrer' og forvolder skade på korkklinkerne på et gulv.

Med henvisning til selskabets ovenstående anbringender er det fortsat selskabets klare opfattelse, at der ikke er ført tilstrækkeligt bevis for, at der er handlet uagtsomt ved, at klagerens hustru har bevæget sig rundt i huset og danset med de ødelagte stilethæle, uden at dette på noget tidspunkt er blevet opdaget af hverken klagerens hustru eller andre af festens deltagere. Endvidere er selskabet af den opfattelse, at skadelidte ved at holde fest accepterer en risikoforøgelse for skader specielt henset til, at klageren på intet tidspunkt har anmodet festens deltagere om at tage skoene af.

Idet skaden må anses for hændelig er det tilsvarende selskabets opfattelse, at skadelidte heller ikke kan opnå erstatning efter reglerne om gæstebudsskader.

Med hensyn til klagerens henvisning til hustruens indtagelse af alkohol og beruselse, vil der ifølge selskabets opfattelse stadig være tale om et hændeligt uheld, uanset om man er beruset eller ej, ligesom det på ingen måde kan antages at være ansvarspådragende, at man som følge af en eventuel beruselse ikke måtte have opdaget, at gummisålerne er faldet af.

Skulle nævnet modsætningsvis komme frem til, at der er årsagssammenhæng mellem klagerens indtagelse af alkohol (selvforskyldte beruselse) og den forvoldte skade, og at dette forhold skal anses for ansvarspådragende, vil selskabet fastholde afvisning med, at forsikringen ikke dækker ansvar som følge af selvforskyldt beruselse."

Klageren har herefter i udateret brev modtaget af nævnet den 11/7 2013 henvist til nævnets afgørelser i AK 60.671 og AK 75.029, der begge omhandler gæstebudsskader.

Efterfølgende har selskabet i brev af 15/7 2013 til nævnet anført:

"Indledningsvis skal vi henlede Nævnets opmærksomhed på, at det er selskabets opfattelse, at der ikke er tale om en skade, som kan behandles under dækningen for gæstebudsskader.

Årsagen hertil skyldes, at der ikke er tale om en mindre tingsskade men derimod en større bygningsskade, hvor klageren har fremsat krav for næsten kr. 75.000,- (kravet er ikke realitetsbehandlet).

Vi skal i den anledning henlede Nævnets opmærksomhed på UfR **U.1989B.25** af Michael S. Wiisbye, Ankenævnet for Forsikring, hvoraf det fremgår, at:

*'Det antages i den erstatningsretlige teori, at man under selskabeligt/privat samvær ikke er erstatningsansvarlig for skader forvoldt ved simpel - eller i hvert fald ringe - uagtsomhed. Dette gælder dog muligvis **kun mindre skader,** og nok primært tingsskader. Synspunktet er af nogle teoretikere blevet begrundet med »accept af risiko«-betragtninger, idet man som vært må acceptere en vis risiko, når man åbner dørene til sit hjem, i hvert fald for så vidt angår **mindre, relativt påregnelige skader.**'*

'N. M Bache har udtalt det i UfR 1934. B.109: » --- der fejres jo næsten ikke et eneste Gæstebud, uden at der slaas et eller andet i Stykker, Vinglas væltes over Dugen, Damernes Kjoler får Pletter osv.'

I Gyldendal - Den Store Danske defineres gæstebudsskader endvidere som følger:

*'**gæstebudsskade, mindre tingsskade,** som forvoldes ved simpel uagtsomhed under almindeligt selskabeligt privat samvær, fx ved at glas bliver væltet. Gæster er ikke erstatningsansvarlige for sådanne skader, som siges at falde ind under hjemmets risiko'.'*

Tilsvarende definerer Forsikring & Pension gæstebudsskader som følger:

*'Har man under privat samvær med andre ved en lille uagtsomhed lavet en **mindre tingskade,** skal man efter gældende domstolspraksis ikke betale erstatning. Sådanne skader kaldes en 'gæstebudsskade', og skadelidte har altså ikke krav på erstatning.'*

Afslutningsvis har selskabet gennemgået samtlige kendelser vedrørende gæstebudsskader, hvor klageren har fået medhold, og i ingen af disse antages det, at kravet og skadernes omfang kommer i nærheden af klagerens krav i nærværende sag.

Det er således selskabets opfattelse, at ansvaret og selskabets ydelsespligt skal vurderes på baggrund af dansk rets almindelige erstatningsregler, og ikke med udgangspunkt i betingelsernes dækning for gæstebudsskader.

I klagerens yderligere kommentarer henvises blandt andet til Nævnets kendelse 75.029, hvor klageren får medhold i en sag mod GF Forsikring A/S.

Det fremgår imidlertid ikke af kendelsen hvad Nævnet har lagt vægt på i bedømmelsen af ansvaret, da det alene fremgår, at Nævnet finder, at der af klagerens datter er udvist en vis uagtsomhed, og at tilfældet er omfattet af familieforsikringens dækning for gæstebudsskader. Vi tillader os dog at antage, at Nævnet i den pågældende sag har lagt vægt på klagerens efterfølgende forklaring, hvoraf det fremgår, at klagerens datter burde have vidst at begge sko var i stykker, og at skaden ikke er sket spontant, men via løbende slitage.

Til forskel fra tidligere sag er der i nærværende sag ikke tvivl om, at der er tale om en spontan skade på skoene, og at forsikringstageren ikke kunne eller burde vide dette, idet hun netop kort forinden festen havde rengjort støvlerne, hvor hun ikke bemærkede, at hælene var faldet af.

Selskabet fastholder således afvisning, og udover tidligere begrundelser, lægges endvidere til grund, at

- Skaden ikke skal behandles efter reglerne om gæstebudsskader.

- Der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at klageren har pådraget sig noget erstatningsansvar efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

- Skulle Nævnet komme frem til den konklusion, at gæstebudsdækningen ikke bortfalder som følge af skaden størrelse, er det fortsat selskabets opfattelse, at klageren ikke har udvist nogen uagtsomhed, der kan begrunde pligt for selskabet til at dække skaden som en gæstebudsskade."

Nævnet har fået forelagt de bilag, parterne har fremlagt.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Ansvarsforsikringen (Afsnit 8)**
8. Privatansvar
Denne forsikring dækker i de tilfælde, hvor en sikret pådrager sig et juridisk erstatningsansvar for skader på personer eller ting forvoldt i forsikringstiden. Derudover - dvs. uanset, at der ikke måtte være et juridisk erstatningsansvar - yder forsikringen dækning ved skader forvoldt af små børn, jf. punkt 8.3.1, og ved gæstebudsskader, jf. punkt 8.3.2.

Efter dansk ret er man normalt juridisk ansvarlig, når man ved fejl eller forsømmelse er skyld i den skete skade. Denne hovedregel står ikke skrevet i nogen lov, men er opstået gennem mere end 200 års retspraksis. Er skadevolderen uden skyld i skaden, kaldes den hændelig, og for hændelig skade er man ikke erstatningsansvarlig. Derfor må skadelidte i en sådan situation selv bære tabet.
…
8.1 Forsikringen dækker de sikredes ansvar,
8.1.1 som privatpersoner,
…
8.3 Nedenfor er anført nogle typiske situationer, der erfaringsmæssigt giver anledning til problemer:
…
8.3.2 Gæstebudsskader
Gæstebudsskader.
Denne forsikring dækker gæstebudsskader. Gæstebudsskader er skader på ting, som sker under almindeligt privat samvær, og hvor den juridiske bedømmelse typisk ville frifinde skadevolderen for ansvar, netop fordi det er foregået under dette samvær.

For gæstebudsskader gælder en selvrisiko på 500 kr. I det omfang forsikringen er tegnet med en højere generel selvrisiko, er det denne generelle selvrisiko, der gælder."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet som ubestridt at måtte lægge til grund, at klagerens hustrus sko med stilethæle var intakte og uden synlige fejl før festen den

28/10 2012, at festen foregik både inde og ude, at ingen af gæsterne blev anmodet om at tage skoene af, at gummisålerne faldt af under festen og herved forvoldte skade på gulvene, og at skaderne på gulvene og fejlen ved hustruens sko først blev konstateret den efterfølgende dag.

Efter en samlet bedømmelse af sagens oplysninger finder nævnet, at selskabet har været berettiget til at afvise forsikringsdækning med henvisning til, at der er tale om en hændelig skade. Når der som her er tale om en hændelig skade, kan skadelidte heller ikke opnå erstatning efter reglerne om gæstebudsskader.

Det, som klageren i øvrigt har anført, findes ikke at kunne føre til et andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Kim Sparlund